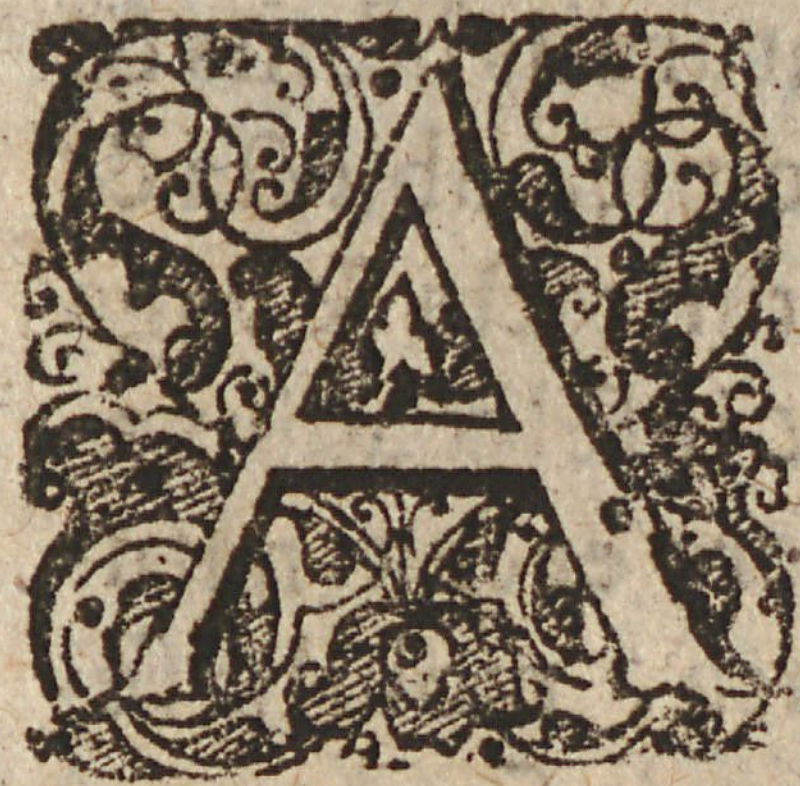

DE MEMORIA °.

Anatomicis duplo majus in Homine quam in maximis animalibus, proportionatum reperitur Cerebrum: hoc intra Calvaria quæ capitis nomen retinet, capacitatem residens appellatur sensuum principium, totius corporis Princeps, à Platone divinum membrum, à Democrito mentis custodia, ab Homero Coelum quia motum & cognitionis lumen, in alias partes influit. In eo suum fixit domicilium memoria; quæ apud Thomistas est facultas conservativa præteritorum: apud Cartesianos quasi Charta acu perforata, perquam species illabi & elabi, vel si foraminula obstruantur nihil depromi aut relegi possit eorum, quæ à prioribus sensibus percepta fuerunt. Apud alios possessio eorum quæ mens percipit. Apud Ciceronem Thesaurus & fons animi: apud Cassianum horreum mentis: apud Jordanum Brunum internus liber: apud Balsac. *le Cabinet de belles Choses*; apud Græcos mater sapientiæ; apud Plinium necessarium maximè viri bonum; apud Senecam res ex omnibus animi partibus maximè delicata.

De hac meminit Isidorus, Anima dum vivificat, anima est, dum vult animus est, dum scit mens est, dum recolit memoria est. Et glossa cap. i. de summ. Trin. intellectus præconcepit, ratio disponit, memoria præconcepta & disposita conservat.

An autem memoria in occipite sextertio cerebri vocato ventriculo, quem etiam puppin nominant, vel in glandula pineali, vel in cerebri locustis nervosis, quæ à spiritibus aperiuntur & clauduntur, vel in toto interno cerebro habitet, apud Medicos reperitur controversum.

Memoria alia est naturalis, alia artificialis.

Naturalis cuilibet homini congenita viget. de hac ait Cicero in Catone Majore. Corpora quidem exercitationum defatigatione

A 2

ingra-